

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203169
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617203169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu H., proti žalovanej E., o zaplatenie 8.476,65 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. januára 2018, č.k. 6Csp/171/2017-166, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v rozsahu výroku II. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 15. januára 2018, č.k. 6Csp/171/2017-166 súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 8.476,65 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 8.476,65 eur od 03.05.2017 do zaplatenia, spolu s úrokom 293,72 eur, spolu s úrokmi z omeškania 3,65 eur, spolu s úrokom 9,90% ročne z nezaplatennej istiny 8.476,65 eur od 03.05.2017 do zaplatenia, spolu s poplatkom za poistenie vo výške 6,44 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu výrokom II. zamietol. Rozhodol, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že dlh žalovanej zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 21.10.2014 so žalobcom bol podľa listinných dôkazov predložených žalobcom ku dňu 02.05.2017 (žalovaná síce uvádza, že popiera skutkové tvrdenia žalobcu, avšak vlastné skutkové tvrdenia o výške dlžnej sumy neurobila a žiadne dôkazy o inej výške dlhu súdu nedoručila) vo výške 8.476,65 eur (dlžná nezaplatená istina), vo výške 293,72 eur (dlžné nezaplatené úroky do zosplatnenia), vo výške 3,65 eur (dlžné nezaplatené úroky z omeškania do zosplatnenia) a vo výške 6,44 eur (dlžný nezaplatený poplatok za poistné). Žalovaná svoj dlh nezaplatila, preto priznal žalobcovi istinu 8.476,65 eur, úrok 293,72 eur, úrok z omeškania 3,65 eur a poplatok za poistenie 6,44 eur. Žalovaná je so zaplatením svojho dlhu v omeškaní. Žalobcovi preto patrí v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka popri istine aj úrok z omeškania. Jeho výška bola dohodnutá v zmluve na 5% p.a. Vzhľadom na to, že dohoda o výške úroku z omeškania nie je v rozpore s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.476,65 eur (z dlžnej istiny) od 03.05.2017 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení dlhu) do zaplatenia. Keďže žalovaná nezaplatila svoj dlh zo zmluvy o úvere, má žalobca nárok aj na dohodnutý úrok, ktorý je podľa zmluvy vo výške 9,90% ročne. Preto mu priznal z istiny 8.476,65 eur aj úrok 9,90% ročne od 03.05.2017 (do 02.05.2017 je úrok vyčíslený a priznaný vo výške 293,72 eur), avšak žalovaná nezaplatila dlh ani po tomto dátume, preto má podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca naďalej nárok na úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov, a to až do ich vrátenia. Žalovaná neoznačila ani nepredložila žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že žalobca zneužil jej tieseň, neskúsenosť,

rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyseľnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky a že by dal sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere. Zo zmluvy o úvere vyplýva dohoda o úroku vo výške 9,90% p.a., čo je štandardný úrok, ktorý nie je v rozpore ani s právnymi predpismi, ani s dobrými mravmi. Celkové náklady spotrebiteľa vyjadrené prostredníctvom ročnej percentuálnej miery nákladov boli na základe zmluvy vo výške 11,91% p.a., pričom priemernú RPMN platnú v čase uzavretia zmluvy prevyšujú len o 1,05 percentuálneho bodu, čo nie je v hrubom nepomere s poskytnutým plnením. Všeobecné obchodné podmienky žalobcu sú čitateľné bez akýchkoľvek ťažkostí a tvrdenie, že s nimi žalovaná nebola oboznámená, je vyvrátené listinou - zmluvou o úvere, v ktorej je zaškrtnutý údaj o tom, že sa s nimi žalovaná oboznámila a že ich prevzala. Súd prvej inštancie po preštudovaní zmluvy nezistil žiadne podmienky, z ktorých si žalobca uplatňuje plnenie proti žalovanej, ktoré by boli spôsobovali spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by veriteľ požadoval od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve. Zmluva obsahuje dohodu o všetkých úrokoch a poplatkoch, ktoré si žalobca v tomto spore proti žalovanej uplatnil. Je bezvýznamné, či žalobca predložil prehľad splácania vo forme tabuľky, alebo či predložil výpis z úverového účtu, obe listiny by totiž vypracoval len on sám (neboli by verejnými listinami) a obe by preukazovali tie isté skutočnosti. Žalovaná namietala formu tohto listinného dôkazu, avšak vôbec sa nevyjadrila k jeho obsahu, neuviedla, že by zaplatila iné sumy, ako uvádza žalobca v žalobe a ako vyplývajú aj z tohto listinného dôkazu. Súd nevidel žiaden zákonný dôvod pre to, aby predloženú listinu neakceptoval ako dôkazný prostriedok. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Rozhodol tak z dôvodu, že nie je možné žalobcovi priznať úrok z omeškania z úroku. Súd vychádzal z toho, že príslušenstvom pohľadávky je úrok aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Zákonodarca v citovanom zákonom ustanovení rozlišuje "pohľadávku" a "príslušenstvo". Príslušenstvom je okrem iného aj úrok. Okrem úroku je príslušenstvom aj úrok z omeškania. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z "pohľadávky" a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z "príslušenstva" (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchylením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné. Preto súd žalobu v tej časti, v ktorej sa žalobca domáhal priznania úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 293,72 eur od 03.05.2017 do zaplatenia, zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie.

3. Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej, zaoberal sa včasnosťou podaného odvolania žalovanou.

4. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá C.s.p. odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, o čom bol žalovaný v písomnom vyhotovení rozsudku riadne poučený.

5. Podľa § 121 ods. 2, 4, 5 C.s.p. do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (v danom prípade doručenie rozsudku žalovanému). Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

6. Napadnutý rozsudok bol podľa doručky doručený žalovanej dňa 12.02.2018. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania začala plynúť v utorok 13.02.2018, koniec lehoty pripadol na utorok 27.02.2018. Žalovaná podala odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu dňa 28.02.2018 (dodatočne doručené súdu v listinnej podobe dňa 05.03.2018), teda po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty.

7. Podľa § 386 písm. a/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

8. Za tejto situácie odvolací súd odvolanie žalovanej bez vecného pojednania ako oneskorene podané odmietol.

9. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku podal odvolanie žalobca, a to v zákonnej odvolacej lehote. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný z istiny do dňa zosplatnenia a tento sa ďalej nenavýšuje. Z tohto dôvodu nejde o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá má zamedziť neodôvodnenému navyšovaniu nárokov veriteľov. Nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov ust. § 497 Obch. zák. ani žiadne iné zákonné ustanovenie nespochybňuje. V súvislosti s riešeným nárokom odkázal na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.06.2017 č.k. 14Co/542/2016-59, ktorým bol zmenený rozsudok súdu tak, že žalobcovi bol priznaný nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov, „vychádzajúc z § 2 písm. c/, g/, h/ zák. č. 129/2010 Z.z. a z bodov 2.4 a 2.5.2 Obchodných podmienok pre úvery občanom patria do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom aj dohodnuté úroky, pričom strany sa zmluvne dohodli na úrokovej sadzbe úveru, na výške anuitnej splátky a na tom, že sa úver úročí denne odo dňa prvého čerpania úveru do dňa predchádzajúceho splateniu úveru a dohodnuté úroky sú súčasťou anuitnej splátky, z čoho vyplýva zmluvné dojednanie, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, v prípade, keď sa zmluvné úroky stali súčasťou istiny (tak, ako tomu je aj v aktuálne súdnej veci), môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania aj z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver...“ Na podporu svojich tvrdení žalobca odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/23/2017 <<http://merit.slv.cz/43Co/23/2017>>-92 zo dňa 29.11.2017.

10. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila a uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že dňa 28.02.2018 podala na súde prvej inštancie odvolanie voči rozsudku, nebude sa vyjadrovať k odvolaniu žalobcu, pretože žiada o zrušenie rozsudku v celom rozsahu.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril. Vo vyjadrení zopakoval tvrdenia z odvolania a opäť poukázal na závery z rozsudkov Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/23/2017 <<http://merit.slv.cz/43Co/23/2017>>-92 zo dňa 29.11.2017 a zo dňa 13.6.2017 č.k. 14Co/542/2016-59.

12. K vyjadreniu žalobcu žalovaná uviedla, že vyjadrenie žalobcu považuje za účelové v snahe navyšovať trovy konania.

13. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

14. Odvolací súd sa v stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v napadnutom rozsahu (zamietnutie žaloby v časti o zaplatenie úroku z omeškania z úrokov) v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.sp. naň poukazuje.

15. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nevyplýva zo znenia ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodného v danej veci. Je správny záver súdu prvej inštancie, že Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (Rc 5/2006). Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 Občianskeho zákonníka). Ako je zrejmé, žalobca úrok z omeškania (príslušenstvo z pohľadávky) neviaže k hlavnej veci (k istine), ale k ďalšiemu príslušenstvu pohľadávky (úrok z úveru). Ak sa pohľadávkou v zmysle úpravy obsiahnutej v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka rozumie istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže vyplývať ani zo znenia ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je potom správny záver súdu, že Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (Rc 5/2006).

16. Výklad odvolateľa vedúci k záveru o oprávnenosti úrokov z omeškania z úrokov je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a výkladu v jeho prospech zakotvenou v § 52 ods. 2, § 53 ods. 1 a 5 a § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodneným právnym názorom súdu prvej inštancie, poukazujúc opätovne na vyššie citované štandardnú judikatúru v tejto oblasti.

18. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II. potvrdiť.

19. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

20. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. V súvislosti s odmietnutým odvolaním žalovanej nevznikli žalobcovi žiadne odôvodnené a preukázané trovy. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplývali žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovanej v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).